

BENDE HASTA OLABİLİRİM

Bensu hasta olmuş, ateşler içinde yatıyordu. Uykusunda hiç durmadan sayıklıyordu. Annesi, mutfakta tarhana çorbası yapıyordu. Mutfaktan gelen mis gibi tarhana kokusuna uyanan Bensu:

-Anne yanıma gel, neredesin? diye seslendi.

Annesi içeriye geldi ve:

-Uyandın mı güzel kızım?

Mutfaktaydım, sana çorba yapıyordum, dedi.

Annesi, Bensu'nun alnına elini
koyarak ateşini kontrol etti:

-Biraz düşmüş sanki.

Bensu, sızlanarak :

-Daha düşmemiş olabilir. Sen de

babam gibi ateşölçerle baksana anne.

Annesi gülümsedi:

-Babası kılıklı seni... Anne eli,
ateşölçerden daha iyi anlar.

Bu sözün üzerine Bensu'nun
yanakları kıpkırmızı olmuştu. Annesi,
yanaklarından makas alıp mutfağa
gitti. Dumanı üstünde tüten tarhana
çorbasını getirdi. Çorbanın kokusu
iştah açıcıydı. Bensu, yataktan
doğruldu. Annesi, çorbayı içmesine
yardımcı oluyordu. Çorbadan bir
yudum içtikten sonra:

-İçemeyeceğim, yutkunamıyorum,
çok acı geliyor, diye sızlandı.

Annesi :

-Tarhana tar tar boğazımı yırtar,
baklava kardeş gel beni kurtar, dedi.

Annesinin söyledikleri Bensu'nun

çok hoşuna gitti. Bir daha söylemesini istedi. Annesi yine söyledi ve Bensu da tekrar etti.

Annesi:

-Çocukken kırmızı biberli, sıcak tarhanayı içmekte zorlandığımızda anneannen bu mâniyi söylerdi. Bu şekilde çorbanın acısına tat katardı. Biz de baklava müjdesiyle çorbayı afiyetle içerdik, dedi.

Bensu, merakla sordu:

-Mâni ne demek anne?

Annesi :

-Tekerlemeye benzeyen sözlerdir, diye açıkladı.

Bensu, annesinin çocukluk anılarını dinlemeyi çok severdi. İçemeyeceğim, diye şikâyet ettiği çorbayı, sohbet eşliğinde bitirdi. Bensu annesine:

-Tarhananın acısından kurtaracak baklava nerede, diye sordu.

Annesi:

-Baklavanın yerine vitamin deposu meyvelerden vereyim. Babanı arayayım, eve gelirken baklava da getirsin, dedi.

Bensu, “O zaman babamı ben aramak istiyorum.” dedi. Bensu, yaşayabileceği acil durumlar için anne ve babasının telefon numaralarını ezberlemişti. Annesi:

-Peki, o halde ara bakalım.

Bensu :

-O zaman ben halka tatlısı isteyeceğim, dedi.

Annesi, telefonu getirdi. Bensu, numaraları tuşladı. Babasından akşam eve gelirken halka tatlısı getirmesini istedi ve teşekkür etti. Bensu, telefonu annesine verdi. Annesi, meyve tabağıyla çorba kasesini mutfığa götürdü. Bensu, elini yıkamak için lavaboya gitti.

Ellerini yıkadıktan sonra tekrar yatağına girdi. Biraz zaman geçince uyuyakaldı. Rüya görmeye başladı. Kaybettiği uçurtmasını gördü. Uçurtmasını bir inek uçuruyordu. Güçlü bir rüzgâr, ineğin uçurtmayla havalanmasına sebep oldu. İnek bulutların üstüne çıktı.

Tam o sırada memesinden süt
fışkırmaya başladı. Süt, bulutlardan
süzüldü. Süt yağmuru başladı. Süt
yağmurundan kimse kaçmıyor, herkes
şişelere doldurmaya çalışıyordu.

“Bensu, Bensu...” diye birisinin
seslendiğini duydu. Bensu, gözlerini
açtığı anda anneannesini gördü:

-Pamuk kadın gelmiş, yaşasın!

Anneannesi:

-Sen hasta olursun da ben
gelmez miyim, kuzum benim, dedi.

Bensu, yataktan kalktı,
anneannesine sarıldı. Anneannesi de
onu kucakladı.

Bensu :

-Pamuk kadın, yine mis gibi
kokuyorsun.

Anneannesi, göz kırparak:

-En sevdiğin ıspanaklı börekten yaptım, getirdim. Böreğin kokusu olmasın o, dedi.

Bensu, dudaklarını ısırarak:

-En çok neyi sevdiğimi sen bilirsin, çok teşekkür ederim.

Anneanesi :

-Şifa olsun kuzuma, dedi.

Akşam yemeği zamanı geldi. Bütün aile sofrada bir aradaydı. Yemeklerini afiyetle yediler. Yemekten sonra Bensu:

-Anneanne, sen güzel mâniler biliyormuşsun. Bana da öğretir misin?

Anneannesi :

-Seve seve öğretirim kuzum benim, dedi.

Bensu, anneannesinin yanına oturdu. Ablası, annesinin pişirdiği kahveleri getiriyordu. Bensu ve kendisi için de ballı süt vardı. Anneanesi:

-Saçlarım ıslanınca, Rüzgarla kurutmam. Kahven pek güzel olmuş , Hatırını unutmam, dedi.
Bensu'nun bu mâni çok hoşuna gitmişti.

Anneannesi:

-Kahvelerimizi sohbet ederek içelim, televizyonu kapatalım.

Bensu, televizyonu kapattı.
Annesiyle babası da telefonlarını masanın üstüne bıraktılar.

"Zaman zaman içinde,
Kalbur saman içinde...
Bu sözün önü var, arkası yok;
Gömleğimin yeni var, yakası yok..."

Diye başlayan sohbet çok tatlıydı. Anneannesinin ağzından sanki bal damlıyordu. Anne ve babasının çocukluk anıları konuşuldu. Bensu’nun hastalığı geçmişti. Tarhana çorbası mı, ıspanaklı börek mi, anneannesinin tatlı sohbeti mi iyi gelmişti bilemiyordu.

